DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VII. ZATURDAG den 8sten MEY, 1819. N. 19.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Gouvernements Secretarie
den 6den May 1819.

HIERBY wordt kennis gegeven dat ter Gouvernements Secretarie een Brieven Zak zal worden opgemaakt om met het Nederlandsch schip Juliana, Schipper G. J. de Groot, van hier naar Amsterdam verzonden te worden, en dat dezelve op Woensdag den 12den dezer precies des ochtends om 7 uren zal gesloten worden.

Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie,
W. PRINCE.

Gouvernements Secretarie
den 6den May 1819.

BEKENDMAKING.

OMTRENT den 14den dezer maand, zal er door een Zyner Majesteits schepen, convooi verleend worden, aan vaartuigen bestemd naar La Guayra en Puerto Cabello.

Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie, de Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 1sten Mei 1819.

WAARSCHOUWING.

DE Adjunct Fiscaal dezes en onderhoorige eilanden, brengt ter kennisse van de Ingezeten dezes eylands, dat de Neger Lucas, slaaf van den Heer C. A. De Larrey, zich van de Plantagie Astiento (alwaar hy als Bomba dient) geabsenteerd heeft, en het der Justitie daaraan gelegen ligt genoemden Neger ten spoedigsten geapprehendeert te zien.

Zoo is het dat de Adjunct Fiscaal voornoemd elk en een ieder, niet alleen verbiedt, aan genoemden Neger eene schuilplaats te verleenen, maar ieder een inviteert, alles in het werk te stellen, ten einde denzelven aantehouden en ter Fiscalaat op te doen brengen. Zullende de som van twee Johannissen aan den genen die hierin reusseert als premie uitbetaald worden.

De Adjunct Fiscaal voornoemd,
R. H. HAYUNGA.

Curaçao den 1sten Mey 1819.

ADVERTENTIE.

ALLE HOUDERS VAN VASTE GOEDEREN OF HYPOTHEKEN welke aan het Fonds der afgekeurde Johannissen de 1 2 pct. belasting op eigendommen nog verschuldigd zyn gebleven, het zy voor twaalf maanden (van 1sten October 1818,) of voor zes maanden (van 1sten April ll.) worden by dezen door Commissarissen ten ernstigsten aangemaand, daarvan betaling te doen uiterlyk voor medio dezer.

Uit naam van Commissarissen van het voornoemde Fonds.

FERGUSON,
Secretaris.

Fiscaals's Kantoor, den 7den Mey 1819.

DE ondergeteekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 19, en
De Ronde Broden 20 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal.
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 27sten April 1819.

GESTOLEN OF VERMIST.

VAN de plantagie Bonam des Maandags avonds den 26sten dezer, een bruin gevlekt klein Paard, ongeveer 10 jaren oud. De gene die zoodanige informatien kan geven, welke dienen kunnen ter herkryging van bovengenoemde kleine Paard, zal behoorlyk beloond worden, adres by den Uitgever dezes.

Den 23sten April 1819.

ER is laatstleden Woensdag den 21sten April 's namiddags tusschen vyf en zes uren, tusschen de buitenplaatsen Valentyn en Welgelegen, langs den weg van het Joodsche Kerkhof, verlooren, een Gouden Ring waaraan een Goud Cachet, twee Goude Horlogie-sleutels en een defecte dito gehecht waren. De eerlyke vinder wordt verzocht dezelve aan de Drukkery dezer Courant te bezorgen; zullende by genereus hiervoor beloond worden.

April 27, 1819.

STOLEN OR STRAYED,

FROM the Plantation Bonam, on Monday night the 26th inst. a ROAN PONY, about 10 years old. Whoever can give such information, as will lead to the recovery of the above Pony, will be handsomely rewarded by applying to the Editor of this paper.

Anecdote van eene negerin, die blank werd.

Deze vrouw was eene keukenmeid van kolonel Barnes, van Maryland; zy werd in Virginia geboren, en is omtrent veertig jaren oud, van byzondere gezondheid en sterkte, en oorspronkelyk zoo zwart als de zwartste neger. Omtrent vyftien jaren geleden, werd het vel digt by de nagels van de vingers wit, de mond onderging kort daarop dezelfde verandering, welke trapgewyze zich over het geheele ligchaam uitstrekte, doch niet geheel in een gelyken graad. Vier vyfde deelen van haar huid zyn zoo blank, zacht en doorschynend als van eene schoone Europeane, de hals en achter langs de wervelbeenderen zyn het minst veranderd; haar aangezicht en borst waarin de verandering volkomen is, ontdekken de aderen onder de huid, en zyn met een rood overtogen, wanneer eenig toeval de aandoeningen of van toorn of van schaamte verwekt.

Belangryke Anecdote.—Een man had in aanval van ylhoofdigheid, besloten zich zelve omtebrengen, en was uit zyn huis, in Londen ontvlugt, met oogmerk om zich zelf van de Westmunster Brug, in de Theems, te werpen. Toen hy op het punt stond om dit voornemen te volvoeren, werd hy plotzeling door een gewapenden voetganger aangevallen, die hem met een dadelyken dood dreigde. Daar dit niet de wyze was, waarop zich voorgesteld had, het leven te verlaten, greep hem dadelyk een vrees voor zyne veiligheid aan, met uitsluiting van de bedwelming, die een oogenblik bevorens in hem heerschende was. Uit dit ongezochte gevaar gered zynde, keerde hy met veranderde denkbeelden naar zyne familie terug, ten vollen het misdadige van zyn voornemen gevoelende en tevens van de overbelling zyner vorige zwaarmoedigheid bevryd.

Een Dominica papier behelst het volgende:—

Wy vernemen uit Porto Rico over St. Thomas, dat er laatst verscheiden executien hebben plaats gehad in dat eiland over de muitelingen van een Spaansche vaartuig, hetwelk laatstelyk in deze zeeën is aangekomen. Onder dezen was een man genaamd Grace, die nu drie of vier maanden geleden, zoo spoedig hier aan den magistraat door den Haven-meester was bekend gemaakt. De muitery, waarop wy zin spelen, had plaats aanboord van eene Spaansche schooner aan de kust van Africa: De muitelingen na hunne officieren vermoord te hebben, staken in zee, en ontmoetten een Portugeesch vaartuig, dat verscheiden vrouwen en kinderen aan boord had, alle welke nevens de equipagie, zy vermoorden, met zulk eene barbaarscheid, als te treffend voor het gevoel zouden zyn om te vermelden. Eenige der muitelingen werden te St. Bartholomeus gevat, en derzelver verhoor (zoo wy vernemen) bevestigt ten vollen, den schuld van Grace, die van daar naar St. Thomas, en van daar met anderen naar Porto Rico werd gezonden, waar zy de regtmatige straf leeden die hun misdryf zoo wel verdiende.

De ongelukkige dief.—Een dief in Maryland, die een varken gestolen had, bond deszelfs pooten aan elkanderen na het dier gedood te hebben, en legde het varken op zyn schonders, terwyl hy het touw met het welke het beest vast gemaakt was, over zyn borst haalde. Op zyn weg haar huis, zich vermoeid vindende, legde hy het varken op een dikken gevorkten tak van een boom, ten einde zelf wat uitterusten.—Doch daar het varken er afviel, slipte het touw dat om den mans borst was naar boven om zyn nek, en veroorzaakte hem oogenblikkelyk den dood; des morgens werden beiden dood gevonden, de een aan de eene en de ander aan de andere zyde van den boom, zoo dat de dief had het varken gedood, en het varken hing op zyn beurt den dief op.

CURACAO.

Schepen in en uitgeklaard, zedert onze laatste.

INGEKLAARD.

Mey 1—bark Doris, Simon, Maracaybo, 86 pakken koffy, 16 tonnen geel hout, aan Bing & Jutting.
—— —golet St. Theresa, Mansano, Coro, 450 dozynen panelas, 120 schepels maïs, 150 huiden, aan A van Jb Jesurun.
—— —golet La Louisa, Lasado, Coro, 500 schepels maïs, 12 doz: Cordowans, aan idem.
—— 3—golet Maria, Jansen, La Guayra, 184 canaster varinas tabak, aan J C Meyer.
—— —golet Harmonie, Starckenburgh, Puerto Cabello, 10 ceroenen indigo, aan Beutner & Jutting—18 ceroenen indigo, 446 huiden, aan G Curiel.
—— —bark Alert, M'Claine, St. Vincent, 14 oxhoofden rum, aan G M Ellis.
—— 4—golet Hetty, Tromp, Maracaybo, 50 tonnen geel hout, 24 zakken koffy, 100 pd: salsaparillies, aan C W Jutting & Co.
—— 5—bark Maria, Brignon, Porto Rico, 1000 rollen tabak, 8 vatjes bruine zuiker, 5 vatjes reuzel, 3 huiden, aan M Penso.
—— 6—golet Drie Zusters, Peron, Coro, 500 schepels mais, 125 doz: Panelas, eenige vruchten, aan G Curiel.
—— 7—bark Sally, Luckert, Spaansche kust, 40 schepels mais, 6 do bonen, eenige vruchten, aan G Deleon.

UITGEKLAARD.

Mey 1—golet Admiraal van de Capellen, Diedenhoven, St. Thomas, 15 vaten piendes, door D Pontilius—3 ceroenen indigo cortes, 2 do sobre saliente, door Demeza & Delvalle—2 vaten piendes, door Maria Jacomentje—80 bottels snuif, 2 vaten boonen, door D G Casseres.
—— 3—golet Klein Alexandria, Castro, Aruba, 9 pakken en kisten drooge goederen, 6 ps. colette, 6 vaten meel, 1 mand aardewerk, 6 kelders genever, 14 planken en balken, 500 klinkers, door D M Henriquez.
—— —golet La Louisa, Losada, Puerto Cabello, 500 schepels maïs, 12 dozyn cordowans.
—— —golet El Carmen, Ferrer, Coro, 1200 pond opgemaakte tabak, eenige pakjes drooge goederen.
—— —golet Morgen Star, Grand Cour, Aruba, 200 vaten zout, 124 kelders genever, 3 koffers en pakjes koopmñ: 10 kelders liqueur, 116 kisten en kasjes kazen, 13 kasjes rosynen, 6 pakjes drooge goederen, door den Schipper.
—— 4—golet Pandora, Wagenaar, St. Domingo, 25 vaten meel, 50 kelders genever, 9 kasjes kazen, 100 kasjes wyn, 50 kasjes zeep, 1 vatje glas werk, 1 mand aardewerk, 4 balen droege goederen, door J P. Brandao.
—— —bark Doris, Simon, Spaansche kust, op ballast.
—— 5—brik Success, Uter, do do
—— —golet Friendship, Shain, Philadelphia, 132 huiden, 20 tonnen geel hout, 15 do Bonaire hout, 13 1-2 do Rio-de-la Hacha hout, 21 vaten en tierces zuiker, 413 schepels piendes, 3 ezels, 37 zakken koffy, 14 vatjes darmen, 1 do tongen, 5 do spykers, door G Curiel—37 1-2 schepels piendes, door E B Penny—163 huiden, door J & D J Devalle.
—— 6—golet Fortuin, Levy, Spaansche kust, op ballast.

Onze keuse voor deze Courant is bereekend om te vermaken, meer dan om onze lezers eenig nieuws medetedeelen. De arrivementen gedurende deze week zyn ten uitersten schraal aan nieuws geweest.

Begrypende, dat zulks het publiek dienstig kan zyn, hebben wy heden in onze scheeps-lyst opgegeven, de byzondere artikelen der lading van vaartuigen, zoo wel die inkomen als uitgaan, met de namen der cognoscanten of door wien dezelven zyn gescheept, en daar wy voornemens zyn om zulks regelmatig te volgen, hebben wy zulke schikkingen tot dat oogmerk gemaakt, als die ons in staat kunnen stellen, in het vervolg nauwkeurig te zyn.

Zyner Majesteit's brik Mercuur, van 18 stukken, Kapitein Luitenant Pool, arriveerde hier op Zaturdag ll. van La Guayra en Puerto Cabello, met de vaartuigen van die havens onder convooy.

Zyner Majesteits corvet Dolfyn van 30 stukken, Kapt. Luit. Wardenburg, Ridder van de Militaire Willems Orde, zeilde Maandag morgen naar de Spaansche kust.

Op Woensdag zeilde Zyner Majesteits brik de Zwaluw Kapt. Luit. Bolken naar Amsterdam. By het verlaten der haven vuurde de Zwaluw een salut, hetwelk door de Artillerie beantwoord werd.

De WelEdele Heer G. F. Lenz is in de schooner Maria van La Guayra, als passagier gekomen.

Met Z. M. brik de Zwaluw zyn als passagiers vertrokken: de Luit van den Brand, van het 11de batt. Jagers, Ridder van het Legioen van Eer; en den Jongen Heer Pieter Prince, zoon van den WelEdelen Heer W. Prince.

In onzen laatsten vergaten wy het vertrek te melden, van den WelEdelen Heer A. A. Beutner Lid van den Raad van Policie, in de brik Hippomenes naar New York.

HEDEN verloste myne geliefde Huisvrouw *F. E. HEITZIG*, zeer voorspoedig van een welgeschapen ZOON.
Curaçao D. DE GRAAF.
den 1sten Mey 1819.

Op Dingsdag ll. is overleden Mevrouw de Weduwe van wylen den Heer James Areson.

Uit de Caraccas Courant van den 21sten April 1819.

Wanneer Simon Bolivar te Angostura aan de Arauca aankwam met een corps van 350 tot 400 vreemdelingen, en met de Infanterie van Paez, welke laatstgemelde by de nadering onzer armee in February ll. naar Guayana was gevloden met de emigranten; vereenigde hy alle deze magt van Paez, die verspreid was, en passeerde de rivier om ons aantevallen.—De resultaten zyn vervat in de volgende depeches.

Expeditie Armee van de Kust.

UWE EXCELLENTIE.—De kolonel Don Josef Pereira, kommandant van het 2de Battaillon der Unie, behoorende tot de divisie onder myn bevel, heeft my eene depeche overgeleverd, waarvan ik hierby eene getrouwe copie overzende.

Heden half negen uur in den morgen, vertoonde zich de vyand onder bevel van Bolivar, Paez, Soublette, en Anseatugui in de Savana van de sciker molen van Gamarra, met het oogmerk, om een gedeelte van het battaillon onder myn bevel en het esquadron carabiniers van den koning, aldaar geposteerd, te verrassen. Toen de voorposten my van derzelver aannadering verwittigden, had ik naauwelyks den tyd, om het battaillon, dat aan de werken by de Molen gebezigd was, te verzamelen, en na de voornaamste toegangen gedekt, en de achterhoede op de bedreigde plaats verzekerd te hebben, waar de rebellen, steunende op hun aantal, zich van de overwinning verzekerd hielden, begon ik myne bewegingen. Dezelven werden een tyd lang niet opgemerkt, tot wanneer zy den helden moed, en onverzaagdheid zagen, met welke een handvol brave soldaten hen in den eersten aanval afsloeg. De rebellen besloten toen ons op verschillende plaatzen aantevallen, met oogmerk om onze magt te verdeelen, en die voordeelen te winnen die zy in het begin niet konden behalen; hun plan nu bemerkt hebbende, zond ik een genoegzaam aantal, naar de plaatzen, die aangevallen werden, om hunne magt te amuseeren (optehouden) en plaatste my zelve, met het overschot in het midden punt, ten einde hulp te kunnen verleenen, wanneer het mogt nodig bevonden worden; weldra zonden zy een genoegzaam sterke colonne op my af, welke na slechts toegelaten te zyn, uit het bosch te komen, ik met de bayonet aanviel, bygestaan door de dappere carabiniers, en ik slaagde in dezelven te verslaan, door hen op de schandelykste wyze op de vlucht te dryven, met achterlating van hunne wapenen, randsels en alles wat hun in da vlucht hinderlyk konde zyn. Eene andere colonne die naderhand my aanviel, deelde in het zelfde noodlot, met dat onderscheid alleen dat het grootste gedeelte in de Apure Seco verdronk, al het welk hunne pogingen op ieder punt verydelden.

In die gesteldheid vereenigde de vyand nogmaals zyne troepen, en viel ons voor de derde maal aan, doch deze poging diende alleen, om onze wapenen meerderen roem by te zetten, dewyl zy wederom met groot verlies werden geslagen, en toen in alle rigtingen heen vloden. Verscheiden hunner kwamen voor onze gelederen, vergiffenis smeken, dewelke hun ook edelmoediglyk door de officieren en troepen, die zy even te voren beleedigden, werd geschonken.

De Rebellen waren onmagtig ons weder aan te vallen, zoo wel om de menigte dooden, die zy gehad hadden, als wegens de schandelyke verspreiding en geheele achterlating hunner wapenen, die zy in 't vlugten hadden weggesmeten.

De magt van den vyand bestond uit de battaillons infantery van Bovenwinds, en Barselona, en uit scherpsschatters (gedeeltelyks Engelschen). De huzaren van Paez te voet, eenige guides en meer dan duizend paarden. Onze magt bestond alleen uit 266 man infanterie en 98 carabiniers en lanciers van den koning.—Het verlies van den vyand in dooden, en gewonden is 400 man, (eenige verdronkenen er onder begrepen) en 35 gevangenen, waaronder een kapitein drie tweede loitenants en een Engelschman. Onder de dooden zyn veele officieren van rang, meest vreemdelingen, welker papieren en valiezen genomen zyn. Ons verlies is van weinig belang, als blykt uit de bygevoegde lyst.

Hier volgt een lange lyst van officieren, aan den opperbevelhebber aan bevolen; en de namen der gewonden officiers.

Lyst der dooden en gewonden in het gevecht van den 27sten, aan de Molen van Gamarra.

2de batt. der Unie—11 dooden, 32 gewonden, carabiniers des konings—2 dooden 6 gewonden, totaal 13 dooden, 38 gewonden is 51.

Molen van Gamara 27sten Maart 1819.
Hoofd-kwartier aan den overtogt van de Cocuisas over de Arauca, den 2den April 1819.
PABLO MORILLO.

Expeditie Armee van de Kust.

Op het eerste berigt, dat ik wegens den aanval op kolonel Joseph Pereira, by de Molen van Gamarra ontving, begaf ik my met de 2de divisie, en een deel der cavallerie ter zyner bystand op march. Echter op een myl afstands van die plaats, vernam ik van den luitenant Francisco Bolet, dat de Rebellen volkomen geslagen waren, en dat kolonel Pereira met eenige gevangenen zich naar Achaguas begaf.

Ik trok dadelyk terug naar dat dorp, waar ik de 5de divisie, toen te Apurito afwachtte, en tevens om provisien, die te Seiba waren aangekomen, te ontvangen, en naderhand, gelyk op den 30sten Maart ll. geschiedde, op march te gaan, ten einde het leger der Rebellen, die met deszelfs bevelhebber Paez en Bolivar de Arauca waren overgetrokken, optezoeken.

Op onzen march, ontmoetten wy, eenige vyandelyke esquadrons, die wy altoos omsingeld hielden, tot op den eersten namiddags, toen drie Engelsche sergeanten en twee soldaten, by Caño Canechero, tot ons kwamen, en verhaalden, dat de vyanden de rivier Arauca in allerijl waren overgestoken, uithoofde van het groot verlies, by den molen geleden, en de schandelyke desertie, welke zy dagelyks ondervonden.

Den volgenden ochtend, kwam ik op den weg van de Cocuisas, waar de vyand eenige infanterie had. Het leger kampeerde in de Mata del Herradero, na een vyandelyk esquadron, dat ons kwam recognosceeren in de rivier te hebben geworpen, tot 5 uren *n. m.*, wanneer zes esquadrons der Rebellen onverwacht onze voorposten aanvielen. Ik bemerkte terstond, dat deze hunne beste troepen waren, en dat Paez dit uur verkozen had, ten einde een gevecht te vermyden, dat een einde aan hem en aan de Republiek zou gemaakt hebben. Ik beval de kavallerie der voorhoede en de getrouwe dragonders zich te formeeren, die ondersteund door twee stukken ligte artillerie, gezwind op den vyand aanrukten, dien zy drongen byna twee mylen ver te retireeren.

De avond viel snel, en naauwlyks kon men de voorwerpen onderscheiden, toen eenige esquadrons, die het voorwaardst op de vyandelyke guerillas geevanceerd, en met dezelven hand gemeen waren, het levendig vuur vernemende, dat de Rebellen op een detachment dragonders die hen was komen recogneeren, maakten, snellyk op de battaillons van Navarre en het 2de der Unie, toen in de nabuurschap, terug trokken.

Zich echter hersteld hebbende, hoezeer het duister was, werd de vyand vervolgd, tot dat alle hoop om hen te bereiken verdween, en zy zich van de duisternis om heen te komen hadden bediend. By de overtogt van de rivier, alwaar men zeide, een hevig vuur te horen, deed ik het 2de bataillon van de Unie met de artillerie marcheeren, met welke magt men hem in een half uur van de overzyde jaagde, met verlies zeker, daar zy zich gedurende den nacht niet vertoonden, ofschoon wy door de rivier maar gescheiden waren.

Het verlies des vyands in deze engagementen moet zeer groot geweest zyn, daar er verscheiden dooden op het slagveld zyn gebleven,

zommigen waarvan door het kanon waren gedood. Hun verlies aan de andere zyde van de Arauca is niet ligt optegeven. Wy hebben 14 dooden, waaronder de dappere kapitein Pino, en 25 gewonden, waaronder de verdienstelyke kommandant van een esquadron, Don Francisco Nuñez.

De vyand heeft zich zederd niet vertoond, en wy hebben slechts van eenige verloren schildwachten vernomen, die op het naderen onzer guerillas, de vlucht namen.

Het gebrek aan kanonnen, die ongelukkig by de Apure, vernield werden, toen de Rebellen naderden, verhindert my de Arauca overtetrekken, om er een einde aan te maken, en de bende van Bolivar en Paez te vernielen, welke in weinige dagen, zoo zy zeiden, toen zy bevorens Guayana, met hunne beruchte versterking van Engelschen verlieten, tot de hoofdstad zouden doordringen.

Het 2de bataillon der Unie en de ligte artillerie, die op den afstand van een pistoolschot van den vyand aan den oever der rivier zyn geëngageerd geweest, hebben zich zelven den grootsten lof waardig gemaakt, om hun standvastigheid en moed in het verduren van het vuur des vyands, tot dat zy hem, uit alle zyne positien hadden verdreven. God &c.

Hoofd-kwartier van de Queseras de Enmedio over de Passagie van de Cocuisas in de Arauca, den 3den April 1819.

PABLO MORILLO.

Aan Don Ramos Correa.

NIEUWE ALMANAKS ONTWERP VOOR ALLE VOLGENDE JAREN.

Vry uit het Hoogduitsch naar Reinbold gevolgd.

Eerste hoofdstuk.—Om de *Zonne Cirkel* zullen zich ruwe gasten even zoo min, als om het kerkgaan bekommeren.

Het Gulden getal zal van woekeraars benoeid en van vrekken in donkere kisten opgesloten, maar voor de genen die zulks het meeste nodig hebben geheel onzichtbaar worden.

De *Epacten* zullen in verbeterde Almanakken evenmin als echtelyke acten in de groote wereld geacht worden.

Tweede hoofdstuk.— *Saturnus* zal in de huizen van ouden met jonge meisjes getrouwde mannen, *Jupiter* in de paleizen der grooten, *Mars* in het oorlogs veld, *Venus* in de slaapkamer van medelydende schoonen, *Merkuur* in de pakhuizen der kooplieden, *Uranus*, *Ceres*, *Pallas*, in de herzenen der geleerden, de Zon des daags, de Maan des nachts, heerschen.

Saturnus en *Venus* zullen in eeuwige oppositie staan.

Van alle Planeten zullen *Mars* en *Venus* het vlytigste in conjunctie treden; de laatste zal ook zoms met *Mercurius*, doch niet dan op zyne kosten eene zamenkomst hebben.

Derde hoofdstuk.—De Zon zal niet meer op noch ondergaan, maar blyven als in Josuas. tyd.

Wy zullen vervolgens geen nieuwen maan meer hebben, maar ons met de oude moeten behelpen.

Daarentegen zal dezelve alle vier weken, regelmatig vol zyn, zy mag gedronken hebben of niet

Ieder nacht het geheel jaar door, zal de helft der aardbewoners eene zichtbare zonsverduistering opmerken.

De maan zal echter niet verduisterd worden, dan wanneer dezelve vol is, en in de schaduw der aarde staat, maar de zon zal vervolgens niet meer verduisterd worden. Men zal niet in de zon mogen lopen.

Vierde hoofdstuk.—Als de hemel helder is, met stille lucht en zonne schyn, zullen wy goed weder hebben, de Barometer mag er van zeggen dat ze wil.

Zoo dra het begint te droppelen, zal het nat nedervallen.

Als men by een plasregen overstraat moet gaan, zal het beter zyn een jas of een paraplui te gebruiken, dan in een dun buisje in eene opene chais te zitten.

Het zal minder op straat dan elders regenen, evenwel zal men op straat niet weinig nat worden.

Vyfde hoofdstuk.—Een steenachtig land zal voor eenen arbeidzamen bezitter meer voordeel geven, dan de vruchtbaarste akker den luiaard.

Die de maïstokken opzamelt, zal er niet van te eten krygen.

De werkzaamste paarden, zullen de kleinste taponsjes krygen.

Die veel van tuinvruchten houdt, zal wel doen, ze te zaayen.

De vruchtbaarheid zal voor tuinen en velden beter te pas komen, dan voor ongehuwde meisjes.

Het jaar mag zoo vruchtbaar of onvruchtbaar zyn, als het wil, zoo zal toch de gene die vol op heeft ongelyk hebben, over gebrek te klagen.

Zesde hoofdstuk.—De blinden zullen geen hinder aan hun gezicht te vrezen hebben; de stommen geen ongeschikt woord mogen spreken; noch de dooven het herzenlooze gerammel van zotten en schurken hooren.

De verkwister moet zich voor de teering in de beurs, de grootspreker voor de teering in het hart, de luiaard voor slaapzucht, slechte schryvers voor waterzucht in de herzenen, en hoogdravende dichters voor de vallende ziekte in denkenskracht wachten.

Er zal zich onder grooten en kleinen een besmettelyke ziekte verbreiden; niemand zal met zyn stand vergenoegd zyn, en ieder hooger willen vliegen, dan hy vleugelen heeft.

Die een gezond ligchaam en een te vreden gemoed heeft, zal zich een gansch jaar lang gezond bevinden.

Echter zal het gemeenen lieden alleen geoorloofd zyn, met hunne gezondheid te pralen. Perzonen van hogeren stand en die onder de groote wereld gerangschikt willen worden, zullen wel doen, als zy van tyd tot tyd over kwalen klagen, die zy nooit ondervinden.

Zevende hoofdstuk.—De honden en katten, de spinnen en de vliegen, de begeerte en het geweten, een goed deel echtelieden, en niet min grooter aantal bevige schryvers zullen in gedurigen kryg met elkanderen gewikkeld worden.

Bejaarde schoonen zullen van de vervolgingen der minnaars en de bedelaars beurzen van de aanslagen der dieven niets te vrezen hebben.

De oorlog mag zoo lang duren als die kan en wil, eindelyk zal het toch op vrede uitdraayen.

De eeuwigheid eener eeuwige vrede zal zoo lang duren, tot dat een der vereenigde partyen het belangshave goeddunkt, weder te breken.

Achtste hoofdstuk.—De koning zal de grootste, en wanneer hy zyne grootheid door wel doen te kennen geeft, de geliefste in zyn koninkryk wezen.

Vorsten die over de harten hunner onderdanen heerschen, zullen geruster kunnen slapen, dan anderen die zich op de bescherming van gehuurde lyfwachten verlaten.

Helden, die te onmagtig zyn hunne driften te bedwingen, zullen in de oogen der wyzen geene ware helden zyn, zelfs ook niet wanneer zy de halve wereld overwonnen hadden.

De wyste minister, zal nieuwe ten besten des staats dienende instellingen, niet zonder merkelyke zwarigheden, uitvoeren kunnen.

Verscheidene regters zullen misdaden straffen, die zy zelven ongestraft begaan hebben, of toch wenschten begaan te hebben.

Twistzuchtige partyen zullen om de schelpen stryden, en de advocaten de oesters laten opslurpen.

Verscheiden geestelyken zullen anderen den weg ten hemel wyzen, en er zelf voorby lopen.

In een land, wiens inwoners zich op arbeid en matigheid toeleggen, zullen de geneesheeren geene schatten verzamelen.

De grooten zullen danzen, en de geringen de speellui betalen.

Kooplieden die in noodelooze vreemde waren handelen, zullen het land aan vreemden cynsbaar maken.

(*Het vervolgd hierna.*)

Our selections for this day's Paper are calculated to amuse, more than to gratify our Readers with any news, the arrivals during the present week having been extremely barren of political intelligence.

The translation of General Morillo's dispatches, which we promised in our last, will be found in our back page.

Conceiving that it will prove of service to the public, we have to-day given in our shipping list the particulars of the cargoes of vessels inwards and outwards, with the names of the consignees, or by whom shipped; and as we intend to report them regularly, we have made such arrangements for that purpose, as will, we trust, enable us to be punctual in future.

Arrived on Saturday last, H. M. brig Mercury, of 18 guns, Capt. Lieut. Pool, from La Guayra and Puerto Cabello, with the trade from those ports under her convoy.

His Majesty's corvet Dolphin, of 30 guns, Capt. Lieut. Wardenburg, Knight of Willem's Military Order, sailed on Monday morning for the Spanish Main.

On Wednesday His Majesty's brig Swallow, of 18 guns, Capt. Lieut. Boiken sailed for Amsterdam. On leaving the port, the Swallow saluted, which was reciprocated by the company of artillery.

G. F. Lenz, Esq. came passenger in the schooner Maria, from La Guayra.

PASSENGERS SAILED.

In H. M. brig Swallow—Lieutenant van den Brand, of the 11th batt. Chasseurs, Knight of the Legion of Honor,—and master Peter Prince, son of Wm. Prince Esq.

In our last we omitted to notice the departure, in the brig Hippomenes, for New York, of A. A. Beutner, Esq. Member of the Council of Policy.

DIED—On Tuesday last, Mrs. Areson relict of the late James Areson, Esq.

MISCELLANEOUS EXTRACTS.

A French paper relates the following anecdote from Sedan. A great sovereign went some time ago from Paris to Sedan in a humble travelling carriage. A young peasant, who took it for a post-chaise, mounted behind it some leagues from the town. The august traveller stopped and questioned his travelling companion.—"Why have you mounted behind my carriage?" "Sir, I wish to go to Sedan to see the Emperor Alexander arrive."—"And why do you wish to see the Emperor." "Sir, my parents have told me that he is good, and that he loves the French much."—"Well, my friend, look at me well; I am the Emperor." The boy, confused, began to weep, and, after stammering out his excuses, alighted to pursue his way on foot. The Emperor called him back. "Remount where you were," said he with much kindness, "we will travel together." The young peasant made no reply, but alighted at the gate of the city, and the Emperor ordered him to present himself at his hotel —"Do you wish to go to Russia?" said the Emperor to him.—"With pleasure," answered the boy.—"Well, since Providence has given you to me, I will take charge of your lot." The boy in fact set out next day in the suite of the Emperor.

POISONING AT JAFFA.

According to the 10th volume of a work, published at Paris, under the tittle of "Victoires Coquêtés des Français," the following are the details of the poisoning of the French troops at Jaffa. The writer, a General Beauvais, gives an account of the first proposal made by Bonaparte to Dr. Desgenettes, in nearly the same terms in which that transaction has frequently been described. Royer, the apothecary of the army, at last willingly performed the horrid task which Desgenettes had firmly rejected. Opium was administered to thirty soldiers, who were ill of the plague. Several of them who had a favourable crisis recovered, and 15 or 18 died. This Royer is stated to have been a man of very bad character. He was on the point of being shot at St. Jean d'Acre, for selling adulterated liquors to the army. He did not return to France, having entered into commercial speculations which induced him to stay in Egypt, where he was finally strangled, in consequence of its being discovered that he had acted the part of a spy both to the Turks and the Mamelukes. Berthier was present at the conversations with Desgenettes, and on being questioned by Bonaparte, expressed his entire concurrence with the opinion of the physician, adding, that he had often felt his own deficiencies in the qualities necessary to make a great man, and was now more than ever convinced on that point—a noble sentiment erroneously ascribed by Sir Robert Wilson to Desgenettes.

FROM THE CARACAS GAZETTE OF APRIL 21, 1819.

When Simon Bolivar arrived from Angostura at the Arauca, with a corps of 350 to 400 foreigners, and with the Infantry of Paez, which latter at the approach of our army in February last had fled to Guayana with the emigrants, he rallied all those forces of Paez that were dispersed, and passed the river to attack us.—The results of which are contained in the following dispatches.

Expeditionary Army of the Main.

MOST EXCELLENT SIR.—Colonel Don Josef Pereire, commander of the 2d battalion of the Union, belonging to the division under my command, has delivered to me a dispatch, of which I herewith transmit a true copy.

"This morning at half past eight o'clock the enemy made their appearance in the Savana of the Trapiche de Gamarra, headed by Bolivar, Paez, Soublette, and Ansoatugui, with a view to take by surprise part of the battalion under my command, and the squadron of carbiniers of the king, posted at that place. When the advanced ports apprised me of their proximity, I scarcely had time to assemble the battalion that was employed at the works at the Trapiche, with which, after having covered the principal avenues, and secured the rear at the menaced place, where the rebels, trusting in their numbers, thought they were certain of victory, I commenced my operation. They soon were undeceived when they saw the heroic valour and intrepidity with which a handful of brave soldiers repulsed them in their first attempt. The rebels then made dispositions to attack us in several places, with a view to divide our forces, and to gain those advantages, which in the beginning they could not obtain, however, having discovered their plan, I ordered a sufficient number of men to the places that were assailed, to amuse their forces, and placed myself with the remainder in the center, to afford assistance when it might prove most necessary. They soon directed a column sufficiently strong against me, which, after allowing them to come out of the bushes, I attacked with the bayonet, assisted by the brave carbiniers, and succeeded in defeating them and compelled them to run away in a most disgraceful manner, and throw down their arms and accoutrements, with every thing that could impede them in their flight. Another column, which afterwards attacked me on my right, met with the same fate, with this difference only, that the greatest part was drowned in the Apure Seco, which frustrated their designs on every point.

Under these circumstances the enemy again rallied their forces, and came to attack us for the third time, but this attempt only served to add more glory to our arms, for they were again defeated with a considerable loss, and now ran away in every directions; many of them presented themselves to our ranks, to crave mercy, which they obtained in a most generous manner from those very officers and troops whom a moment before they had so grossly offended.

The Rebels were unable to attack us again, as well from the great mortality they had experienced, as from the scandalous dispersion and total abandonment of their arms, which they had thrown away in their flight.

The forces of the enemy consisted of the windward and Barcelona battalions of infantry and riflers (partly Englishmen) the hussars of Paez dismounted, some guides, and upwards of a thousand cavalry. Our forces only consisted of 266 men (infantry) with 98 carbiniers and lancers of the king. The loss of the enemy in killed and wounded has been 400 men, including some that were drowned, and 35 prisoners, among them one captain, three sub-lieutenants, and one Englishman. Amonst the killed are several officers of rank, the greatest part foreigners, whose papers and portmenteaus were taken. Our loss is of little consideration as appears from the annexed list.

[Here follows a long list of officers recommended to the commander in chief; and the names of the officers wounded.]

List of the killed and wounded in the battle of the 27th, at Trapiche de Gamarra.

2d batt. of the Union—11 killed, 32 wounded.—Carbiniers of the king—2 killed, 6 wounded. Grand total—13 killed, 38 wounded—51.

Trapiche de Gamarra, 27th of March, 1819.

Head-quarters at the Passage of the Cocuisas, in front of the Arauca, the of 2d April, 1819.

PABLO MORILLO.

Expeditionary army of the Main.

At the first notice of colonel Josef Periere, having been attacked at Trapiche de Gamarra, I marched to his assistance with the 2d division, and part of the cavalry. However, at a league distance from that place I understood from lieutenant Francisco Bolet that the Rebels had been completely defeated, and that colonel Periere, with several prisoners were coming to Achaguas.

I immediately fell back on this village, where I waited the arrival of the 5th division, then at Apurito, and also to collect the provisions that had arrived at Seiba, in order to proceed as I did on the 30th of March last, in search of the army of the Rebels that had passed the Arauca with the commanders Paez and Bolivar.

On our march, we met with some squadrons of the enemy, which we always kept surrounded, until the afternoon of the 1st, when three English sergeants and two soldiers came to us, at the Caño Camachero, who informed me that they had repassed the Arauca in a precipitated manner, in consequence of the great loss sustained at Trapiche, and the scandalous desertion which they daily were experiencing.

On the following day, in the morning, I arrived at the passage of the Cocuisas, where they had some infantry. The army encamped in the Mata del Herradero, after having driven a squadron of the enemy, that came to reconnoitre the river, until 5 clock in the afternoon, when six squadrons of the Rebels unexpectedly attacked our advanced posts. I immediately perceived that these were their best troops, and that Paez had made choice of that hour in order to avoid a battle which would have put an end both to him and to the Republic. I ordered the cavalry of the vanguard and the faithful dragoons to form, which supported by two pieces of light artillery, rapidly advanced on the enemy whom we forced to retreat about two leagues distance.

Night coming on very fast, and as we were scarcely able to distinguish objects, some squadrons that were the nearest to the guerillas of the enemy, and had engaged them, hearing the fire which the enemy was keeping up against a detachment of dragoons, that had approached to reconnoitre them, the former retreated in a precipitated manner and fell back on the battalions of Navarra and the 2d of the Union, then in the vicinity.

Having, however, formed again, notwithstanding that it was dark, the enemy was pursued until all hopes of reaching them vanished, when they made their escape in the darkness of the night. I ordered the second battalions of the Union, with the artillery, to march to the passage of the river, where I understood a heavy firing of the enemy had been heard, where they were dislodged in a half an hour from the opposite side, with loss, as they did not appear during the night, although separated by the river.

The loss of the enemy in this engagement must have been very great, as many dead remained in the field, some of whom were killed by the cannon. That which they sustained at the other side of the Arauca is not easy to be calculated. We had 14 killed, amongst them was the valarous captain Pino, and 25 wounded, comprehending the deserving commander of a squadron, Don Francisco Nuñez

The enemy has not made his appearance since, and we have only discovered some lookout parties, who ran away at the approach of our guerillas.

The want of canoes, which unfortunately were destroyed at the Apure Seco when the Rebels were approaching, prevented my passing the Arauca to make an end and exterminate the gang of Bolivar and Paez, which were to penetrate in a few days towards the capital, as they said, when the former left Guayana with his famous reinforcement of Englishmen.

The 2d battalion of the Union and the light artillery, which were engaged at the distance of a pistol shot from the enemy, on the borders of the river, have rendered themselves worthy of the greatest praise, for their steadiness and valour in receiving the fire of the enemy until they had dislodged them from all their positions. God, &c.

Head-quarters of the Queseras de Enmedio, in front of the Passage of the Cocuisas, in the Arauca, this 3d April, 1819.

PABLO MORILLO.

To Don Ramon Correa.

FROM THE JAMAICA JOURNAL.

VEGETABLE INSECT.

In Atwood's History of the Island of Dominica the phenomenon of the Vegetable Fly is thus mentioned:

"The Vegetable Fly is a remarkable insect; It is of the appearance and size of a small cockchafer, and buries itself in the ground, where it dies; and from its body springs up a small plant, which resembles a coffee-tree plant, only its leaves are much smaller. The plant which springs from this insect is often overlooked, from the supposition people have of its being no other than a coffee-plant; but, on examining it properly, the difference is easily distinguished; from the head, body, and feet of the insect appearing at the root, as perfect as when alive."

A specimen of the phenomenon thus described was dug up, a short time ago, by a gentleman of Kingston, in the garden of his residence in St. Andrew's. This one is of the size of a large cockchafer; and the plant which has sprung from its stomach is about two inches in height. At the time when it was taken up, the vegetable part was green. There are no external circumstances that indicate the rise of the plant from any other source than that of the animal itself; the skin of which seems to form the bark at the base of the vegetating stem. This curiosity, by the kindness of John D. Hale, Esq. (by whom it was dug up,) is now in the possession of the Editor, who intends to place it in the celebrated collection of Mr. Bullock, of London.

Account of a negro woman who became white.—This woman was a cook-maid to colonel Barnes of Maryland; she was born in Virginia, and is about forty years old, remarkably healthy and robust, and originally as black as the blackest African. About fifteen years ago, the skin next adjoining the nails of the fingers became white, her mouth soon after suffered the same alteration, which gradually extended over the whole body, though not quite in an equal degree; four parts in five of her skin are as white, smooth and transparent as in a fair European, the neck and back along the vertebræ are least changed; her face and breast, in which the change is complete, discover the veins under the skin, and are suffused with blushes when any accident excites the passions either of anger or shame.

Interesting Anecdote.—A man, in a fit of insanity, had determined on self-destruction, and had escaped from his house, in London, at night, with the determination of throwing himself from Westminster-Bridge into the Thames. When about to complete his purpose, he was suddenly assaulted by an armed footpat, who threatened him with instant death. This not being the mode by which he had purported to part with life, alarm for his safety instantly seized him, to the exclusion of the hallucination which had been but the moment before predominant. Being freed from this unsought for danger, he, with altered sentiments, returned to his family, fully impressed with the criminality of his design, as well as relieved from the presence of his previous perplexity.

Anecdote.—A certain Mr. Adams had for some time paid his addresses to Miss B. and began to entertain hopes of marrying her; but being absent on a journey about three weeks, on his returning home was informed, that a Mr. Reed had paid her several visits—Mr. A. immediately waited on Miss B. and humorously told her, that he understood she had been learning to *Read* in his absence, and wished to know what progress she had made: she facetiously replied, she had succeeded as well as she could wish, for in three weeks she had got as far as *Adams'* fall.

A South American privateer which had been cruising in the Straits of Macassar, was attacked by a fleet of Malay pirates (supposing her to be a merchantman), and the whole of them captured.—*Their crews were compelled to walk the plank.*

The unlucky thief.—A thief in Maryland, having stolen a hog, had tied its legs together after killing it; and for the convenience of carrying it, he let the hog rest on his shoulders, while the rope with which it was tied went over his breast. On his way home, finding himself fatigued, he laid the hog in the crotch of a tree, about the height of his shoulders, in order to rest himself—But the hog slipping through, the rope that was around the man's breast slipped up to his throat, and immediately choaked him to death; and in the morning they were both found dead, the one on one side, and the other on the other side of the tree. Thus the thief killed the hog, and the hog in his turn hanged the thief.